

1. Od hodný tety před mnoha lety
dostal jsem boty z pravé kůže,
hebký jak z mechu a pevný jak z plechu
a lehký jak lísteček planý růže.
2. Vykročil jsem v nich do nový éry,
zahodil škrpály z minulých let,
s rozletem orla či helikoptéry
šel jsem v těch botách dobývat svět.
3. Prošel jsem v botách doly i hory,
nejprve v zástupu, ale pak raději sám,
ve světě letěly novější vzory,
já ale byl rád, že aspoň nějaké mám.
4. Pak ale levá mě začala tlačit,
otlak už nějakou dobu vznikal,
přemejšlel jsem, jak to zaonačit,
a pak jsem navštívil obuvníka.
5. Obuvník čile si nasadil brýle,
studoval bedlivě moji nohu,
uběhla chvíle, pak usmál se mile
a povídá: s tímhle ti nepomohu.
6. Podle všech norem a zažitých forem
ty boty nemají nejmenší kaz,
houf jeho učňů mi poradil sborem:
jdi správným směrem, a pošlapeš snáz.
7. Povídám: chlapi, tož kdo myslí hlavou,
ten boty na míru nohou šije,
nakopali mi levou i pravou,
a tak jsem nechal tý anarchie.
8. Jak hrabě Peyrac pajdám se světem
a říkám si: ševče, polib mi šos,
až se dopajdám domů, tak poradím dětem:
než v botách, co tlačí, bude lépe jít bos.